

Aage Frandsen: Det centrale i de to lovforslag, som vi behandler her, er det samme som i det forslag, der var fremsat af fiskeriministeren, og som vi behandlede før, nemlig en tilpasning af dansk lovgivning til vores indtræden i EF, og det er jo udelukkende det, vi skal tage stilling til her. Ligesom vi før fra SFs side måtte sige, at vi var nærmest negativt indstillet over for forslaget om, at man gav en generel bemyndigelse alene af hensyn til vores indtræden i fællesmarkedet — også fordi de fiskeriordninger, man har i EF, ikke er så tiltalende på alle områder — må vi sige her, at der, hvad angår landbrugsvarerne, er endnu mere grund for os til at være betænkelige ved forslaget, netop fordi EFs landbrugsordninger langt fra kan siges at være tilfredsstillende. Det er jo nogle landbrugsordninger, som i den grad ligger fjernt fra det, vi kender herhjemme, hvor man trods alt har prøvet på at lade prisdannelsen foregå nogenlunde frit ved, at det har været forbruget og udbuddet af varerne, som har været bestemmende for priserne. I fællesmarkedet fastsætter man altså nogle meget høje priser, og det kan man jo ikke sige er til gavn — langt fra — for forbrugerne, men heller ikke på længere sigt for landbruget. Derfor er vi altså negativt indstillet over for den del af lovforslaget, som jeg her har omtalt.

Men jeg vil samtidig sige, at det, som er omtalt i § 2 nemlig administrationen af disse ordninger, netop er noget, som man har diskuteret. Spørgsmålet var, om det skulle foregå i regeringens regie, eller det var noget, som skulle foregå som hidtil. Vi er meget glade ved, at det er den førstnævnte løsning, man har fundet frem til, nemlig at det er regeringen, der har ansvaret, og at man så har et udvalg. Dette udvalgs sammensætning er vi også positive over for.

Jeg vil godt knytte et par principielle bemærkninger til det spørgsmål, som hr. Karlskov Jensen var lidt inde på, nemlig spørgsmålet om tilliden mellem landbruget og landbrugsministeren. Ministeren skal ikke bare være landbrugets minister; ministeren bør være samfundets minister, det vil også sige, at der også er forbrugerinteresser, som skal tilgodeses. Det er vel nok rigtigt, at der har været en tendens til, med de landbrugsministre, vi har haft igennem åre-

ne, at man har lagt megen vægt på, at der har været et tillidsforhold mellem landbruget og landbrugsministeren; det finder vi selvfølgelig også er positivt, men det er lige så afgørende, at landbrugsministeren varetager den anden side af sagen, nemlig de forbrugerinteresser, som også findes i samfundet.

Afsluttende vil jeg sige, at vi er meget betænkelige ved at gennemføre disse forslag, netop fordi de kun indeholder ting, som er tilpasning til EF, og ikke i sig selv indeholder ting, der er positive, samt fordi der er tale om generelle bemyndigelser. Men samtidig må vi sige, at bestemmelsen i § 2 er for os positiv. Jeg vil på nuværende tidspunkt kun sige, at vi positivt vil medvirke ved arbejdet i udvalget, men vi kan altså ikke på nuværende tidspunkt garantere for, at vi vil støtte forslaget.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse, de to lovforslag har fået, og tilsagnet om en så hurtig behandling, som det er muligt, i landbrugs- og fiskeriudvalget. Jeg tror, samtlige ordførere har nævnt, at man ønskede problemerne drøftet i udvalget, og jeg skal tilsige allerede på nuværende tidspunkt og som en hel selvfølge, at vi fra ministeriets side skal medvirke til efter bedste evne så hurtigt, som det er gørligt for os, at svare på de spørgsmål, man måtte stille, og skaffe oplysningerne frem dér, hvor det overhovedet er muligt.

Hr. H. C. Toft var inde på spørgsmålet om et rådgivende udvalg og om en orientering af folketingets fiskeri- og landbrugsudvalg. Jeg skal erklære mig villig til at komme, hver gang man i udvalget ønsker det, men jeg har naturligvis hverken muligheder eller forudsætninger for at tilrettelægge udvalgets arbejde; det er noget, som jeg absolut ikke kan blande mig i.

Der blev spurgt, hvor store afgifterne skulle være på de enkelte varegrupper. Det kan måske volde besværligheder at oplyse det allerede under udvalgsarbejdet.

Jeg håber da, det kan lykkes for mig under udvalgsarbejdet at overbevise hr. H. C. Toft om, at de lån og tilskud, som er forudsat ifølge gartneriloven, så gartneriet kan klare sine overgangsproblemer, er rigtige og hensigtsmæssige. Jeg er enig i, som det har